

Liviu Antonesei

POVEȘTI FILOSOFICE CRETANE ȘI ALTE POEZII DIN INSULE

- poeme inedite -

HERG BENET
PUBLISHERS

Colecția $\sqrt{4}$

HERG BENET
P U B L I S H E R S

2012

© 2012 Liviu Antonesei

© 2012 Herg Benet Publishers, pentru prezenta ediție

Herg Benet Publishers
Str. Dr. Burghilea 22, sector 2, București, România
www.hergbenet.ro
editor@hergbenet.ro

Ilustrație copertă: © 2012 _badcat & maugli

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ANTONESEI, LIVIU

Povești filosofice cretane și alte poezii din insule / Liviu
Antonesei. - București : Herg Benet, 2012
ISBN 978-606-8335-29-2

821.135.1-1

Tipărit în România.

Liviu Antonesei

POVEȘTI FILOSOFICE CRETANE ȘI ALTE POEZII DIN INSULE

Poeme inedite
(2008 – 2011)

HERG BENET
PUBLISHERS

Liviu Antonesei s-a născut la 25 aprilie 1953, în Vlădeni – Iași. Licențiat în psihologie-sociologie, doctor în științele educației, profesor la Universitatea „Al. I. Cuza“ din Iași. Președinte al Fundației Culturale „Timpul“, director al revistei omonime. Scriitor, jurnalist, realizator de emisiuni de radio și televiziune.

A publicat peste 15 volume de literatură (poezie, proză, eseu) și de specialitate (științele educației, istoria și filosofia culturii, științe politice). Premii pentru literatură ale asociațiilor de breaslă, precum USR și ASPRO. Tradus în volume, antologii și reviste în Ungaria, SUA, Cehia, Polonia, Olanda, Belgia, Italia, Grecia, Rusia, Germania, Spania etc. Invitat permanent, din 2007, al Festivalului Filmului Românesc de la Londra, organizat de Centrul Cultural Român / Fundația Familiei Rațiu.

HENRY CĂTRE ANAIS

*

* *

Într-o mișcare somptuoasă,
am trecut prin apa gustului tău –
ritmic, calm, apoi cu frenezie.
Cerul s-a uitat cruciș,
universul a explodat
și-aieva am rămas – pe vecie.

*
* *

Ochii halucinați, ca două gingașe, gigantice faruri,
înfipți în lumina gustului tău
ca într-o rugăciune spre Sakhya Muni –

Închis în mine deloc nu mai sunt,
expansiune fantastă în marele hău
de la capăt pînă la facerea lumii.

Nimic în tenebre nu e mai sfînt
Decît bobocul tău, eflorescență a humii.
Nimic în tenebre nu e mai sfînt!

*

* *

Eu sînt dintre cei care în Nil s-au scaldat,
în Marea cea Moartă botez au primit,
cu sarea cea vie lipită de buze –
Iordanul clipea pe sub stele, sfînt și vagant
cînd în adîncuri m-am tot scufundat,
lăsînd lîngă maluri beduine mofluze.
Drept care-n cvadrigă m-am fost ridicat
și-am plecat pe sub nori, în vîntul ce-adie
pentru că doar de la ea lumină primesc,
doar pe cîmpia ei plutește bobocul
pe mări legănate din apa cea vie.

Cîntec pentru Anais Lee

Anaisă, Anaisă,
Săruta-te-aș pe caisă,
Pe caisă și pe mere,
Că ești tare-n toate cele.
Vai de sufletele mele,
Vai de sufletele mele,
Vai de trupurile mele!

Du-te moarte dracului,
Du-te moarte dracului,
Că la suflet sînt burjui,
Că la suflet sînt burjui!

Anaisa-i lîngă mine
Și nu am vreme de tine
Și nu am vreme de tine

Anaisa-i lîngă mine!

Anaisa și caisa
Merele din Potaissa
Toate-n suflet dusu-mi-s-a
Toate-n suflet dusu-mi-s-a!

Anaisa-i lîngă mine
Și nu am vreme de tine
Și nu am vreme de tine

Anaisa-i lîngă mine!

Du-te moarte dracului
Că la suflet sînt burjui
Că la suflet sînt burjui

Du-te moarte dracului!

Să-mi cînți...

Cînd în Shambala m-oi cărăbăni,
să nu mă plîngi,
nu e nimic de plîns –
mult mi-a plăcut aicea
între voi, de geniu plini
au numa` bieți nătîngi –
și-n peșterile lacome,
umbrite spre apus...

Să nu mă plîngi,
nu e nimic de plîns –
în jocul magic,
toată viața mea –
și-s fericit și calm
ca Sakhya Muni
c-acest final
ne-a prins alătura.

Cînd în Shambala m-oi cărăbăni,
să-mi cînți, femeia mea,
aici nu mi-ai cîntat
decît din trupu-ți,
caldă viorea,
din creștet pînă la pămînt,
din creștet pînă la pămînt –
și gura moale peruzea.

Să nu mă plîngi,
nu e nimic de plîns –
și dacă acolo-s hurii, mirodenii,
ori stînci agreste,
habar nu am și nici
nu vreau să știu –
și poate totul
nu-i decît poveste,
și poate totul
nu-i decît poveste.

Cînd în Shambala m-oi cărăbăni,
să ții doar minte cum a fost
să fie,
să ne-ntîlnim pe-un drum
întîmplător
și-n trup să ne inunde
viața vie,
și-n veci să ne inunde
viața vie!

Dacă...

Dacă toate femeile lumii
s-ar reuni în femeia perfectă,
de la tine ar trebui luat totul –
nimic mai puțin,
poate ceva pe deasupra.

Pe sub asprele ceruri,
ne ducem spre marele festin
și nici o vină
nu vom lua
asupra.

CUPRINS

Henry către Anais	5
***	6
***	7
***	8
Cîntec pentru Anais Lee	9
Să-mi cînti... ..	11
Dacă... ..	13
I promise you... ..	14
Zîmbetul de Mona Lisă	15
Fulger	17
Poeemele cretane	19
<i>Cele douăsprezece povești filosofice cretane</i>	<i>20</i>
Poveste filosofică	21
Afrodita pe coamele egeene	22
Taurul venit de la nord	23
Aici și acum, niciodată, mereu	24
Nicăieri	25
Dimineața, devreme	26
Tu adică eu, adică tu	27
Zei de la început... ..	28
Fata de la recepție	29
Mare Nostrum	30
În ritm, în ritm totul curge... ..	31
Cîntecul minotaurului	32

<i>Alte douăsprezece povești filosofice cretane</i>	<i>33</i>
1.	34
2.	35
3.	36
4.	37
5.	38
6.	39
7.	40
8.	41
9.	42
10.	43
11.	44
12.	45
<i>Cincisprezece noi povești filosofice cretane</i>	<i>46</i>
1.	47
2.	48
3.	49
4.	50
5.	51
6.	52
7.	53
8.	54
9.	55
10.	56
11.	57
12.	58
13.	59
14.	60
15.	61

Moarte și resurecție	63
Inimă a mea... ..	64
Catatonie	66
A fost odată, ca-n povești... ..	67
Santorini, Vezuviu... ..	68
Și dacă... ..	69
Enós andrógynoin diégesis	70
Întruparea unui extaz	71
În ostroavele Azore	73
1.	74
2.	75
3.	76
4.	77
5.	78
6.	79
7.	80
8.	81
9.	82
10.	83
11.	84
12.	85
13.	86
14.	87
15.	88
London by Night	89
1.	90
2.	91
3.	92

4.	93
5.	94
6.	95
7.	96
8.	97
9.	98
10.	99
11.	100
12.	101
13.	102

„Sub semnul unui *als ob* ce implică spațiul imaginației, cartea de poezii a lui Liviu Antonesei completează eseurile aceluiași măcar prin contraponderea posibilă indusă de ideea de «inocență» (asociată poeticului) în contrapondere cu «pierderea» ei, despre care glosa eseistul și criticul. De fapt, lumea sa poetică se compune «auroral» fără să iasă din relația livrescă și obiectuală. Densitatea referințelor nu anulează autenticitatea lirică a percepției nici chiar în pemele discursive...”

Marian Papahagi

„Această digresiune (despre cenzură, n. ed.) are roștul ei; ceea ce deranja în poezia lui Liviu Antonesei constituie și unul din atuurile ei: o viziune integratoare asupra lumii, încercînd să cuprindă și/mai ales partea ei de umbră, un radicalism al limbajului care nu se sperie de cuvintele mai dure, atunci cînd e vorba să(-și) exprime adevărul. (...) Finalul cărții e cumplit, e insuportabil, trece dincolo de literatură – nu e asta obsesia oricărui scriitor adevărat? Rămîne de văzut dacă de la această tensiune în sus se poate scrie mai departe...”

Romulus Bucur

„*La haine de la poésie*, ura față de poezie, va rămîne o constantă a scrisului său. Precizez: ura față de poezia rigidă, izolată în narcisism autoreferențial. Poezia care își clonează formula, autopastîindu-se la nesfîrșit. Poezia răspunsurilor orgolioase și definitive. Această «ură» va alimenta, în schimb, o poezie mobilă, mereu în căutarea consistenței sale, interogativă, agitată de dubii. Ca să reiau analogia, mușchetarul tînăr s-a preschimbat într-un cavalier al Mesei Rotunde. Parsifal în căutarea Graalului.”

Ovidiu Nimigean

www.hergbenet.ro

9 786068 335292 >